

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

X. Quomodo idem Josephus sacrorum librorum mentionem fecerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

μαλικόν καὶ Ἰουδαίων τινικὰ ἐσωλῶσαί τε
λόγον πεποιήται. καὶ πρὸς ἄλλους, οἱ διαβαλ-
λεν καὶ αὐτοὶ τὰ πάτρια τῶν Ἰουδαίων ἔθους
ἐπειροθήσαν. τέτων ἐν τῷ προτέρῳ τὸν ἀειθ-
μὸν τῆς λεβομένης παλαιᾶς τῶν ἐνδιαθήκων
γραφῶν πῆσι, τίνα παρ' Ἑβραίοις ἀναντή-
ρηλα, ὡς ἀν' ὧν δεχάϊας ἀφ' ἀδόσεως, αὐτοῖς
ρήμασι διὰ τέτων διδάσκων.

A dignissimi. In quibus & Apioni Gram-
matico respondet qui illa ætate Volu-
men aduersus Judæos composuerat, &
aliis nonnullis qui Judæorum origines
perinde calumniari tentaverant. In
priori autem horum librorum, nume-
rum sacrorum voluminum quibus ve-
tus Testamentum constat, quænam sint
apud Hebræos extra omnem contro-
uersiam posita, utpotè à majoribus tra-
dita, declarat his verbis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

Ἐπισημασθέντων τῶν βιβλίων ἰσότητος.

CAPUT X.

Quomodo idem Iosephus divinorum librorum
mentionem fecerit

Οἱ μυριάδες ὄντι εἰς βιβλίων παρ' ἡμῶν
ἀσυμφώνων καὶ μαχομένων. δύο ἢ
μόνα πρὸς τοῖς εἴκοσι βιβλία, τὰ πάντες ἐ-
χούσα χρόνε τῶν ἀναγραφῶν, τὰ δικαίως
θεῖα πεποιημένα. καὶ τέτων πέντε μὲν ἐστὶ τὰ
Μωυσέως, ἀπὸς τε νόμους ἀειέχει καὶ τῶν
ἀνθρωπογονίας ἀφ' ἀδόσει, μέχρι τῆς αὐτῆς
τελευτῆς. ὅσα δὲ χρόνον ἀπολείπει περιχίλιον
ὀλίγον ἐτών. ἀπὸ δὲ τῆς Μωυσέως τελευτῆς
μέχρι τῆς Ἀρταξέρξεως τῆς μὲν Χέρξην Περσῶν
βασιλείας, οἱ μὲν Μωυσῆν προφήται τὰ
καὶ αὐτὰς προαχθέντα συνέγραψαν ἐν τρι-
σικὰ δέκα βιβλίοις. αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες,
ὑμνος εἰς τὸν Θεόν, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ὑπο-
θήκας τῶν βίβων ἀειέχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρ-
ξεως μέχρι τῆς καθ' ἡμᾶς χρόνε. γέγραπται
μὲν ἕκαστα, πῶς οἱ εἰς ὁμοίας ἡξίωται
τοῖς πρὸ αὐτῶν, διὰ τὸ μὴ γινώσκοντες τῶν
προφητῶν ἀκριβῆ διαδοχὴν. δῆλον δὲ εἶναι
ἕξω, πῶς ἡμεῖς πρὸς τὴν τοῖς ἰσότητος γράμ-
μασι. τὸς αὐτῶν ἢ αἰῶν ἢ ἡδὴ παρωχηκό-
των, ἕτερον ἀφ' ἑαυτῶν, ἕτερον ἀφ' ἑαυτῶν, ἢ
ἐπισημασθέντων τῶν βιβλίων ἰσότητος. ἢ σύμ-
φυτον εἶναι ἐν τῇ πρώτῃ γένεσιν Ἰου-
δαίοις, τὸ νομίζον αὐτὰ θεῖα δόγματα, καὶ
τέτοις ἐπιμένειν, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν εἰς θεοὺς ἐν-
θουσιάζεσθαι. καὶ ταῦτα ἢ ἐπισημασθέντων
ὁμοίως ὡς ἀφ' ἑαυτῶν. πεποιήται δὲ καὶ
ἄλλο ὅσα ἀφ' ἑαυτῶν ἀφ' ἀδόσει τῶν ἀνδρῶν πρὸς
αὐτοκράτορας λογισμῶν ὅπως Μακκαβαί-
κων ἐπέγραψαν, τῶν ἀγῶνας τῶν ἐν τοῖς
ἕξω καλεσμένοις Μακκαβαίοις ἐπισημασθέντων
ἐπισημασθέντων Ἰουδαίων ἀφ' ἑαυτῶν. καὶ πρὸς
τῶν ἰσότητος δὲ τῆς εἰκοστῆς δεκαλογίας

B
A
C
D
L ij

neat Hebræorum quorundam, qui ut in Maccabæorum libris proditum est, pro divini Numinis cultu fortiter propugnarunt. Sed & sub finem vicelimi Antiquitatum Judaicarum libri, propositum sibi esse significat quatuor libros conscribere de Deo deque ejus substantia, ex opinione Judæorum quam ipsi à majorib' acceperunt: item de legibus, cur earum præcepto quadam permilla sint, quadam vetita. Alia præterea ab se elucubrata esse ipse in suis libris commemorat. Ad hæc congruum videtur ad confirmandam auctoritatem eorum quæ ex illo depromimus, etiam verba ejus apponere, quæ in Epilogo Antiquitatum inseruit. Arguens enim mendacii Justum Tiberiensem, qui illorum temporum historiam perinde ac ipse scribere instituerat, multaq; alia eidem objiciens crimina, hæc ad extremum adjungit: At non ego, inquit, de meis libris perinde ac tu sum veritus. Sed ipsis Imperatoribus eos obtuli, cum res gestæ penè adhuc ante omnium oculos versarentur. Quippè concilius eram mihi servatæ ubicunque veritatis. Ac proinde cum testimonium illorum speravisset, non sum expectatione mea frustrat'. Quint etiam pluribus aliis historiam meam communicavi, quorum nonnulli bello interfuerant. Inter quos fuit Rex Agrippa, & quidam ex ejus propinquis. Titus quidem Imperator ex iis solistrum gestarum notitiam hominibus tradi tantoperè voluit, ut manu sua subscriptos publicari præceperit. Rex vero Agrippa duas & sexaginta scripsit epistolas, quibus veritatem à me expositam esse testatur. Ex quibus duas ibidem subjicit Josephus. Sed de illo hæcenus dictum sit: nunc ad sequentia pergamus.

CAPIΤ XI.

Quomodo Symeon post Jacobum, Hierosolymorum rex ecclesiam.

Huc refer Niceph. c. 9. 13.

Post martyrîum Jacobi & continuo subsecutam Hierosolymorum expugnationem, fama est Apostolos ceterosque Domini Discipulos, qui adhuc superstites agebant, ex variis locis in unum convenisse, & unâ cum iis qui Dominum secundum carnem propinquitate generis contingebant (plerique enim eorum adhuc in vivis supererant) in commune consultuisse, quis in Jacobi locum suc-

Α ἐπισημαίνεσαι ὁ αὐτὸς, ὡς ἀν' ἀποσηρημένους ἐν τῆ παρσι συγράψαι βιβλίους κ' τὰς παλαιὰς δόξας τῶν Ἰουδαίων, καὶ Θεῶν καὶ τῆς ἐστῆς αὐτῶν καὶ τῶν νόμων. διὰ τί καὶ αὐτῶν τὰ μὲν ἔξεσι πρᾶξαι, τὰ δὲ κεκώλυται. καὶ ἄλλα δὲ αὐτῶν παρὰ δόξαι ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἰδίῳ αὐτῶ μνημονεύει λόγοις. πρὸς τῆς εὐλογον κατὰ λέξαι καὶ ἀς ἐπ' αὐτῶ τῆς δευχαυλογίας τῆ τέλους φωνὰς ἀπαρτίθει αὐτῶ πῖωσιν τῆς τῶν δὲ αὐτῶ ἀπαρτίθει τῶν ἡμῶ μαρτυρίας. διαβάλλων δὲ ἴτα Ἰἔσον Τίβερεια Β ὁμοίως αὐτῶ τὰ κ' τῶς αὐτῶς ἰσορήσαι ἡμῶνες πεπεραμῶνον, ὡς μήτ' ἀληθῆ συζητησάμενοι. πολλὰς τε ἄλλας ἐδύνας ἐπαλάγει τῶ ἀνδρῶ, καὶ ταῦτα αὐτοῖς ῥήμασιν ἐπὶ λέγει. ἔμην ἐγώ σοι τὸν αὐτῶν τρόπον καὶ τῆς ἐμῶν τῆ γραφῆς ἐδεῖσα. ἀλλ' αὐτοῖς ἐπέδωκα τοῖς ἀυτοκράτορι τὰ βιβλία, μόνον ἔμην ἔργων ἡδὲ βλεπομένων. συνῆδεν ἡδὲ ἐμῶν τῶ τετηρηκόπι τὴν τῆς ἀληθείας ἀπαρτίθει ἐφ' ἡ μαρτυρίας τεύξεσθαι προσδοκῆσαι, ἔμην δὴμαρτον. ἢ ἄλλοις δὲ πολλοῖς ἐπέδωκα ἡ ἰσοεῖαν, ὡς ἐνοῖ καὶ ἀπαρτίθει τῶν πελέμω. κατὰ πῆ βασιλεὺς Ἀγρίππας, καὶ ἡμῶνες αὐτῶ τῶν συγγρῶν. ὁ μὲν γὰρ αὐτοκράτωρ Τίτ' ἔταξεν ἐκ μόνων αὐτῶν ἐβελῆσαι τὴν γνώσιν τοῖς ἀνδράποισι ἀπαρτίθει τῶ περάξαι, ὡς χαράξαι τῆ αὐτῶ χεῖρὶ τὰ βιβλία, δημοσιεύσθαι προσέταξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀγρίππας ἐξήκουσα δύο ἐγράψεν ἐπισολὰς, τῆ τῆς ἀληθείας ἀπαρτίθει μαρτυρῶν. δὲ ὡν καὶ δύο ἀπαρτίθεισιν. ἀλλὰ τὰ μὲν κ' τῆ τῆτον ταῦτη πη δεδηλώσθαι. ἴωμει δὲ ἐπὶ τὰ ἐξῆς.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄.

Ὡς καὶ Ἰακώβον ἠγεῖται Συμμεῖον τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας.

Μετὰ τὴν Ἰακώβου μαρτυρίαν καὶ τὴν αὐτῶν ἀπομνημονεύσθαι τῆς Ἱερουσαλήμ, λόγ' ἔχει τῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν τῆ Κυρίου μαθητῶν τῶς εἰσέπι τῶ βίω λεπομένους, ἐπὶ ταῦτο παρὰ τῶν σιωπῶν ἀμα τοῖς πρὸς ἡμῶς κ' σάρα τῆ Κυρίου πλείους γὰρ καὶ τῶν ἀπαρτίθεισιν εἰσέπι τῶ τῶ βίω. Βελῆν τε ὁμῶς τῶς πάντας ἀπαρτίθει